

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski prekršajni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Mariji Nogalo, uz sudjelovanje zapisničara Zdenke Pavić, odlučujući o zahtjevu osuđenika Antonia Šeparovića za obnovu prekršajnog postupka u predmetu pod poslovnim brojem Pp-3456/2022, temeljem članka 215. stavak 6. točka 3. Prekršajnog zakona (Narodne novine broj 107/07, 39/13,157/13, 110/15, 70/17,118/18, 114/22), dana 11. svibnja 2026. godine,

r i j e š i o j e

o d b a c u j e s e zahtjev osuđenika Antonia Šeparovića za obnovu prekršajnog postupka provedenog kod ovog suda pod poslovnim brojem Pp-3456/2022

O b r a z l o ž e n j e

1. Osuđenik Antonio Šeparović po odvjetniku Domagoju Božiću iz odvjetničkog društva Owens, Houška i Partneri podnio je ovom sudu zahtjev za obnovu prekršajnog postupka, završenog pravomoćnom presudom Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Pp-3456/2022.

2. Zahtjev za obnovom prekršajnog postupka je neosnovan.

3. Osuđenik Antonio Šeparović u zahtjevu za obnovom prekršajnog postupka navodi, citira se:

" U rubriciranom predmetu presudom od dana 13.12.2023.g. okrivljenik je proglašen krivim što je dana 10.03.2022. u Zagrebu, Palmotićeve ulica 29, počinio ekonomsko nasilje u obitelji nad svojom bivšom suprugom Sandom Šeparović, na način da joj je onemogućio korištenje zajedničkom imovinom tj. stanom na adresi Palmotićeve 29 gdje posjeduju zajednički stan gdje ista ima prijavljeno prebivalište od 16.05.2011.g. te tog dana Sandi Šeparović nije dopustio korištenje odnosno ulazak u njihov zajednički stan tako što je promijenio bravu na ulaznim vratima a nije joj predao novi ključ od brave te joj je tijelom zapriječio ulazak u stan pri čemu je počinio i psihičko nasilje nad njom na način da ju je tijekom događaja vrijeđao govoreći joj da je

nesposobna, glupa i da nema sponzora te da počne raditi, što je kod nje izazvalo osjećaj uznemirenosti i povredu dostojanstva, dakle, da je počinio prekršaj iz članka 22. stavka 1. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, te mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 2.000,00 eura.

II Naslovni je sud tijekom dokaznog postupka pročitao Djelomičnu presudu na temelju priznanja posl. br. P Ob-898/2020 od 19.10.2021.g., Izvješće o uhićenju od 10.03.2022.g., Zapisnik o ispitivanju osumnjičenika od 10.03.2022.g., podnesak žrtve od 06.10.2022.g., Potvrdu od 05.10.2022.g., te je u svojstvu svjedoka saslušao oštećenicu Sandu Šeparović.

Na temelju tako provedenog dokaznog postupka naslovni je sud zaključio da je okrivljenik onemogućio oštećenici pristup i korištenje imovine čija je suvlasnica, kao i da ju je pritom vrijeđao, čime je kod nje izazvao osjećaj uznemirenosti i povredu dostojanstva.

Predmetni zaključak sud temelji na sljedećim tvrdnjama same oštećenice:

- da stan u Palmoćevoj ulici predstavlja zajedničku bračnu imovinu nje i okrivljenika
- da joj je okrivljenik prije spornog događaja dao ključ od stana
- da je (samostalno) odlučila taj stan urediti i u njega se preseliti
- da je okrivljenik u veljači 2022. godine „radio probleme i više puta potjerao majstore“ koji su preuređivali stan, no da su radovi u konačnici dovršeni
- da je spornog dana (10.03.2022.g.) namjeravala početi s preseljenjem te je došla do stana i pokušala ući u isti, no da je „shvatila da je brava promijenjena“, slijedom čega je (uopće ne kontaktirajući okrivljenika) pozvala bravara radi promjene brave
- da je u tom trenutku pred stan došao okrivljenik i zabranio promjenu brave, nakon čega je oštećenica pozvala policiju
- da je okrivljenik potom izjavio da će on promijeniti bravu, te joj ključ od stana uručiti tog istog dana u 17:00 sati
- da je oštećenica u 17:00 sati, ovog puta zajedno sa kćeri, ponovno došla do vrata stana
- da joj je okrivljenik u tom trenutku rekao da joj ne da ključ od stana, već da je stan iznajmio, nakon čega je oštećenica ponovno pozvala policiju
- da ju je okrivljenik tom prilikom cijelo vrijeme vrijeđao govoreći joj da je glupa, nesposobna, da više nema sponzora i da počne raditi
- da do dana saslušanja (11.12.2023.g.) nije uspjela ući u stan.

III Imajući u vidu nespornu činjenicu da okrivljenik nije sudjelovao u provedenom prekršajnom postupku, te da, zbog propuštanja uredne dostave (što je predmetom zahtjeva za ukidanje potvrde pravomoćnosti ovopredmetne presude) uopće nije bio u mogućnosti iznijeti obranu kao i iznijeti sve relevantne činjenice i podnijeti odgovarajuće dokaze, to okrivljenik, sukladno članku 214. stavku 1. točki 3. Prekršajnog zakona, podnosi ovaj zahtjev za obnovu prekršajnog postupka, te u nastavku iznosi sve činjenice i dokaze koji su prikladni da prouzroče njegovo oslobođenje.

IV Točno je da je stan u Palmotićevoj ulici predstavljao zajedničku imovinu Sande Šeparović i okrivljenika.

Točno je i da je okrivljenik Sandi Šeparović prije spornog događaja dao dodatni ključ od navedenog stana, nakon čega je ista odlučila taj stan „urediti“ odnosno točnije, obojati zidove.

Međutim, ono što u ovom dijelu oštećenica namjerno prešućuje jest činjenica da je, s jedne strane, oduvijek imala ključ od tog stana jer je u njemu živjela zajedno s okrivljenikom, te da je, s druge strane,

„uređenje“ stana planirala samostalno i bez ikakvog znanja okrivljenika, te u tu svrhu očito angažirala majstore. Slijedom toga, okrivljenik je jednom prilikom, a prije spornog događaja, ušao u stan i u njemu zatekao nepoznate ljude. Preplašen i zbunjen zatečenim, zamolio je te strane i neznane mu osobe da napuste njegovu nekretninu.

Dakle, nije se radilo ni o kakvom „pravljenju problema“ ili „tjeranju majstora“, već potpuno normalnoj i prirodnoj reakciji osobe koja u svom stanu, bez ikakve prethodne najave ili obavijesti, zatiče potpune strance.

U odnosu na događaje koji su se odvijali spornog dana, 10.03.2022.g., oštećenica iznosi svoju stranu priče koja nema nikakvog uporišta u bilo kakvim materijalnim ili personalnim dokazima (osim njezinom vlastitom iskazu), već predstavlja tek nevješt pokušaj obmane naslovnog suda.

Kao što će biti detaljno pojašnjeno u nastavku, okrivljenik nikada nije promijenio bravu na vratima njihovog zajedničkog stana niti oštećenici onemogućio ulazak u isti.

V Oštećenica je spornog jutra nazvala okrivljenika i, bez ikakvog valjanog razloga ili povoda, pitala ga gdje je njihova kći India. To je okrivljeniku odmah bilo posve čudno i neuobičajeno, te je u njemu pobudilo sumnju da je oštećenica zapravo samo htjela saznati gdje se zapravo nalazi on, a ne kći.

Znajući da je oštećenica već ranije, bez njegovog znanja ili suglasnosti, u stan pustila potpune neznance, odmah se zaputio do Palmotićeve ulice gdje je, prigodno, zatekao oštećenicu i bravara koji je mijenjao brave (dvije, ne jednu) na vratima njihovog zajedničkog stana.

U trenutku kada je okrivljenik došao pred stan, obje brave su već bile djelomično izbušene odnosno oštećene (gornja je bila djelomično izbušena, u donjoj se nalazio odvijač), a u iste nije bilo moguće staviti ključ, čime je ulaz u stan bio u potpunosti onemogućen.

Šokiran onime što je vidio, no nemajući vremena ni za kakve rasprave jer je već kasnio na posao, okrivljenik je predložio oštećenici da se nadu poslijepodne, što je ista prihvatila.

Tog istog poslijepodneva, okrivljenik je, ne mogavši ući u stan, angažirao bravara koji je uklonio donju bravu (gornju bravu nije dirao te je ista ostala oštećena od jutra) i otvorio vrata od stana. Ušavši u stan, okrivljenik i bravar su unutra zatekli originalnu donju bravu, koju je oštećenica ranije toga dana očito dala ukloniti odnosno zamijeniti. Utvrdivši da „stara“ brava radi i da nije oštećena, bravar ju je po nalogu okrivljenika vratio na vrata od stana.

Nakon toga, do stana dolazi oštećenica sa zajedničkom kćerkom Indiom, kojom prilikom joj okrivljenik zaista odbija dati ključ od stana, no iz razloga što ga oštećenica očito - već ima.

Dakle, oštećenica spornog jutra nije dala zamijeniti bravu iz razloga što od iste nije imala ključ ili zato što ju je zamijenio okrivljenik, već neprijeporno iz razloga što je htjela u isti preseliti, a pritom onemogućiti okrivljenika da u isti ulazi.

Naime, posebno su indikativne okolnosti da oštećenica nikada i ni u jednom trenutku okrivljeniku, kao suvlasniku stana, nije spomenula svoju namjeru da se u isti preseli, kao i da, u trenutku kad navodno nije toga jutra mogla ući u stan, nije pitala okrivljenika je li možda promijenio bravu, je li ista oštećena i slično, već je odmah odlučila pozvati bravara te samoinicijativno i potajno, promijeniti bravu.

Štoviše, tijekom prvostupanjskog postupka je ostalo potpuno nerazjašnjeno u kojem trenutku je toga jutra oštećenica došla do stana, u kojem je trenutku pozvala brava i koliko je bravaru trebalo da dođe. Naime, iz cjelokupne priče koju iznosi oštećenica, dalo bi se naslutiti da bravar uopće nije bio pozvan tog jutra, već ranije, odnosno da ga je oštećenica angažirala ne zato što nije mogla ući u stan (jer je očito da je ključeve imala od ranije, a da je na vratima bila stara, nepromijenjena brava) već zato što je upravo okrivljeniku željela onemogućiti ulazak.

Da je oštećenica oduvijek imala ključ i s istim mogla nesmetano ući u stan jasno govore i sljedeće činjenice:

- u parničnom postupku koji se pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu vodio između okrivljenika i oštećenice pod posl. br. Psp-66/2023 (ranije: Psp-23/2022), dana 26.09.2022.g. održan je očevid u predmetnom stanu, na kojem je oštećenica pred sucem, okrivljenikom i punomoćnicima "ključem kojeg posjeduje, a kojeg je preuzela od tuženika (Antonia , op.a) prije cca godinu i pol do dvije otključava ulazna vrata stana"
- oštećenica je više puta, i nakon što je dio predmetno stana bio iznajmljen podstanarki Rebeki Daka, ulazila u stan i uznemiravala najmoprimku, zbog čega je ista čak bila i prisiljena obraćati se policiji, te zbog čega je u konačnici, navodno 30.09.2022.g. bila primorana promijeniti bravu na vratima od stana (najmoprimka, ne okrivljenik).

Nadalje, netočno je da je spornog popodneva okrivljenik onemogućio oštećenici ulazak u stan. Naime, ista je tom prilikom ušla u stan, viču i pritom i na okrivljenika i na najmoprimku. Okrivljenik pritom ni u jednom trenutku nije niti povisio ton, a kamoli vrijeđao oštećenicu, kao što to ista lažno prikazuje.

Posebno je zanimljiva činjenica da su u tom trenutku bili prisutni i njihova kći India, najmoprimka Rebeka Daka, te brat okrivljenika kojeg je okrivljenik pozvao da dođe po kći kako ista ne bi bila izložena verbalnom nasilju oštećenice prema okrivljeniku i najmoprimki. No, prigodno, nijednu od navedenih osoba oštećenica, nije predložila kao svjedoke u prvostupanjskom prekršajnom postupku.

VI U odnosu na tvrdnje oštećenice da je okrivljenik iznajmio stan kako bi istu onemogućio da ga koristi, okrivljenik ističe kako su takve tvrdnje u potpunosti netočne, a čega je svjesna i sama oštećenica.

Naime, predmetni stan bio je opterećen kreditom koji je godinama plaćao sam okrivljenik, bez ikakvog sudjelovanja tuženice. Jednako tako, okrivljenik je sam plaćao

sve režije i druge troškove koji terete isti, u čemu oštećenica uopće nije sudjelovala. Zbog toga je okrivljenik bio primoran i pokrenuti parnični postupak protiv oštećenice, koji se pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu vodio pod posl. br. P Ob-898/2020.

S obzirom da je isto predstavljalo nepodnošljivo financijsko opterećenje za okrivljenika, isti je bio primoran dati u najam dio predmetnog stana. Dakle, dio, a ne cijeli stan kao što to lažno pokušava prikazati oštećenica.

Naime, predmetom najma nisu bile dvije prostorije u stanu u kojima su se nalazile stvari oštećenice, a koje prostorije je oštećenica u potpunosti slobodno i nesmetano mogla koristiti kad i kako je htjela. S druge strane, najmoprimka je koristila samo dio stana, a ne cijeli, kao što to, temeljem lažnog iskaza oštećenice, pogrešno zaključuje naslovni sud.

Nadalje, oštećenica namjerno prešućuje činjenicu da joj je okrivljenik, kao suvlasnici stana, svaki mjesec na njezin račun uplaćivao pola onoga što bi zaprimio na ime najma, a primitak kojeg novca oštećenica nikada nije odbila i čemu se nikada nije usprotivila, čak dapače.

Oštećenica također, iznose i navode da se radilo o niskoj najamnini, namjerno prešućuje i činjenicu da u predmetnom stanu nije bilo grijanja, kao i da je predmetom najma bio samo dio stana, pa da je bilo nemoguće postići veću najamninu od ugovorene.

VII Iz svega navedenog jasno slijedi da je oštećenica tijekom ovopredmetnog prekršajnog postupka lažnim prikazivanjem činjenica, kao i njihovim namjerno parcijalnim iznošenjem, u potpunosti obmanula naslovni sud, te neprimjereno iskoristila priliku što u tom postupku okrivljenik uopće nije sudjelovao te samim time nije imao nikakvu mogućnost braniti se odnosno iznijeti činjenice i predložiti dokaze koji su podobni za pravilno i potpuno utvrđenje činjeničnog stanja.

Stoga okrivljenik naslovnom sudu predlaže izvesti slijedeće dokaze:

- saslušanje okrivljenika
- saslušanje okrivljenikovog brata, Teda Šeparovića, Šestinski vrh 7, Zagreb
- saslušanje bravara, čije podatke se okrivljenik obvezuje dostaviti naknadno
- saslušanje okrivljenikove kćeri, Indie Šeparović, Palmotićeva 29, Zagreb
- saslušanje Rebeke Daka, Šišićeva ulica 16, Zagreb
- saslušanje policijskih službenika Agana Čakića i Petra Petrića iz I. policijske postaje Zagreb
- pregled fotografije brave snimljene spornog jutra — dostavlja se u spis
- pregled bankovnih potvrda o plaćanju polovine najma oštećenici — dostavlja se u spis
- pregled zapisnika o očevidu održanom 26.09.2022.g. u predmetu Psp-66/2023 (ranije: Psp- 23/2022) — dostavlja se u spis
- uvid u spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. Psp-66/2023
- uvid u spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. P Ob 898/2020

VIII Okrivljenik ističe da je nedvojbeno kako bi se, u slučaju da je naslovni sud tijekom ranijeg postupka izveo sve gore navedene predložene dokaze, donijela drugačija presuda, odnosno da su isti u potpunosti prikladni da prouzroče njegovo oslobođenje.

Slijedom svega navedenog, okrivljenik predlaže naslovnom sudu, sukladno članku 214. Prekršajnog zakona, obnoviti ovopredmetni postupak te izvesti sve predložene dokaze."

4. Osuđenik Antonio Šeparović je uz zahtjev za obnovu prekršajnog postupka podnio i zahtjev za ukidanje klauzule pravomoćnosti (o kojem zahtjevu je prethodno odlučivano) u kojem zahtjevu u krucijalnom ističe da mu pozivi za glavnu raspravu kao i presuda u predmetu pod poslovnim brojem Pp-3456/2022 nisu propisno dostavljani u skladu s odredbama o osobnoj dostavi.

5. Općinski prekršajni sud u Zagrebu je u predmetu pod poslovnim brojem Pp Prz - 82/2025 od dana 27.05.2025.godine odlučujući o zahtjevu osuđenika Antonia Šeparovića za ukidanjem klauzule pravomoćnosti donio odluku kojom se odbija kao neosnovan njegov zahtjev za ukidanjem klauzule pravomoćnosti.

6. Navedena prvostupanjska odluka je povodom žalbe osuđenika Antonia Šeparovića potvrđena od strane Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske (Ppž-7154/2025 od 28.08.2025. godine) u kojoj odluci drugostupanjski sud u krucijalnom navodi da su neosnovani navodi osuđenika Antonia Šeparovića u kojima ističe da nije imao saznanja da se protiv njega vodi prekršajni postupak, te potvrđuje prvostupanjsku odluku uz obrazloženje da je prvostupanjski sud pravilno i zakonito odbio zahtjev osuđenika Antonia Šeparovića za ukidanjem klauzule pravomoćnosti budući je on znao da se protiv njega vodi postupak, obaviješten je o dostavi presude kao i posljedicama izbjegavanja primitka pismena.

7. Člankom 214. Prekršajnog zakona propisano je:

(1) Prekršajni se postupak završen pravomoćnom presudom ili drugom odlukom o prekršaju može obnoviti u korist osuđenika:

1. ako se dokaže da je presuda ili druga odluka utemeljena na lažnoj ispravi ili na lažnom iskazu svjedoka, vještaka ili tumača,
2. ako se dokaže da je do presude ili druge odluke došlo zbog kaznenog djela odgovorne osobe tužitelja ili suca,
3. ako se iznesu nove činjenice ili se podnesu novi dokazi koji su sami za sebe ili u svezi s prijašnjim dokazima prikladni da prouzroče oslobođenje osuđenika koji je bio osuđen ili njegovu osudu po blažem propisu,
4. ako je osuđenik za isto djelo više puta osuđen ili ako je više osuđenika osuđeno zbog istog djela koje je mogao počiniti samo jedan osuđenik ili neki od njih.

(2) U slučajevima iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka mora se pravomoćnom presudom dokazati da su navedene osobe proglašene krivim za dotična kaznena djela.

Ako se postupak protiv tih osoba ne može provesti zbog toga što su umrle ili što postoje okolnosti koje isključuju kazneni progon, činjenice iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka mogu se utvrditi i drugim dokazima.

8. Člankom 215. stavak 6. Prekršajnog zakona propisano je:

(6) Sud će rješenjem zahtjev odbaciti ako utvrdi:

1. da zahtjev ne sadrži podatke iz stavka 4. ovoga članka,
2. na temelju samog zahtjeva i spisa prijašnjeg postupka da je zahtjev podnijela neovlaštena osoba,
3. da nema zakonskih uvjeta za obnovu postupka,
4. da su činjenice i dokazi na kojima se zahtjev temelji već bili izneseni u prijašnjem zahtjevu za obnovu postupka koji je odbijen pravomoćnim rješenjem suda, 5. da činjenice i dokazi očito nisu prikladni da se na temelju njih dopusti obnova.

9. Osuđenik Antonio Šeparović svoj zahtjev za obnovu prekršajnog postupka temelji na odredbi članka 214. stavak 1. točka 3. Prekršajnog zakona koja propisuje da se prekršajni postupak završen pravomoćnom presudom ili drugom odlukom o prekršaju može obnoviti u korist osuđenika ako se iznesu nove činjenice ili se podnesu novi dokazi koji su sami za sebe ili u svezi s prijašnjim dokazima prikladni da prouzroče oslobođenje osuđenika koji je bio osuđen ili njegovu osudu po blažem propisu.

10. Osuđenik Antonio Šeparović dakle svoj zahtjev za obnovu prekršajnog postupka pravno temelji na odredbi članka 214. stavak 1. točka 3. Prekršajnog zakona (nove činjenice i novi dokazi) a u tekstualnom dijelu zahtjeva za obnovom ističe da u zahtjevu za obnovom iznosi "...sve činjenice i dokaze koji su prikladni da prouzroče njegovo oslobođenje", te nastavno opisuje dinamiku predmetnog događaja, kao i događaja koji su prethodili odnosno slijedili predmetnom događaju, predlažući da sud u obnovljenom postupku izvede jedanaest dokaza, koje nabraja u zahtjevu za obnovu.

11. U krucijalnom osuđenik Antonio Šeparović ističe kako nije sudjelovao u postupku pa samim time nije imao nikakvu mogućnost braniti se, odnosno iznijeti činjenice i predložiti dokaze koji su podobni za pravilno i potpuno utvrđenje činjeničnog stanja, a koji dokazi bi da ih je sud izveo tijekom ranijeg postupka, doveli do oslobađajuće presude.

12. Nasuprot gornjoj tvrdnji osuđenika Antonia Šeparovića, ovaj sud drži da je on imao mogućnost braniti se i iznositi činjenice i dokaze tijekom prvostupanjskog postupka jer je prema stanju spisa predmeta poslovni broj: Pp-3456/2022 i nastavno prema odluci Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Ppž - 7154/2025 od 28.08.2025. godine znao da se protiv njega vodi prekršajni postupak, te je u slučaju promjene prebivališta ili boravišta bio dužan obavijestiti ovaj sud o promjeni adrese, što evidentno nije učinio.

13. Dakle, osuđenik Antonio Šeparović je svojom krivnjom propustio sudjelovati u prekršajnom postupku, odnosno propustio iskoristiti svoje pravo na obranu, pa se takav propust ne može honorirati na način da se zahtjeva od suda ponovno utvrđivanje svih činjenica, odnosno izvođenje svih dokaza nabrojanih u zahtjevu za obnovom, a za istaknuti je da su te činjenice odnosno dokazi osuđeniku bili poznati još u vrijeme prvostupanjskog postupka u kojem svojom krivnjom nije sudjelovao, pa se takve činjenice i dokazi niti ne mogu smatrati "novim činjenicama i novim dokazima" iz članka 214. stavak 1. točka 3. Prekršajnog zakona, temeljem kojeg članka osuđenik zahtjeva obnovu prekršajnog postupka.

14. Slijedom rečenog, ovaj sud utvrđuje kako nema zakonskih uvjeta za obnovu prekršajnog postupka, pa je temeljem članka 215. stavak 6. točka 3. Prekršajnog zakona odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu, dana 11. svibnja 2026. godine

Zapisničar
Zdenka Pavić

Sudac
Marija Nogalo

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja podnositelj zahtjeva za obnovu prekršajnog postupka ima pravo žalbe Visokom prekršajnom sudu RH, u roku od 3 dana po primitku ovog rješenja, u dva istovjetna primjerka, putem ovog suda, na adresu Zagreb, Avenija Dubrovnik 8.

Dostavna naredba:

1. Podnositelju zahtjeva: Antonio Šeparović, na adresu Zagreb, Kulmerska 25
2. Odvjetnik Domagoj Božić, na adresu Zagreb, Dalmatinska 5
3. Pismohrana, ovdje